

Серпень ліг під кущем смородини

Микола Вінграновський

Серпень ліг під кущем смородини,
Шепотів: дозрівай, будь ласка, —
З неї вийшла на берег Кодими
З голубими зубами Настка.

І сміється Настуня басом
Між ромашками з лободи.
За смородиною і часом
Попід сонце йдуть поїзди.

Подалися тополі в тіні,
Прив'язалися до села...
Прителющать дощі осінні,
І — вже Насточка не мала.

І смородина не зачує,
Як під сонцем замруть поїзди.
Настка в полі, як дід, заночує
У хатиночці з лободи...

Хто там ліг під кущем смородини?
Хто шепоче: зажди, будь ласка...
У колисці німої Кодими
На хмарині гойдалась Настка.